

tilbøjelig til at tro, at det er lidt for overdrevent. Nu kan man sige, og jeg ved, at man vil sige dertil, at naar man vil bygge noget nyt, skal man gøre det saaledes, at man ikke lige straks skal gaa til at udvide, og det indrømmer jeg; men der er jo gaaet ud fra og gaas fremdeles ud fra en særdeles betydelig og stadig Forøgelse af Trafikken paa Københavns Banegaard, en Udvidelse, der nogenledes holder Strid med, hvad vi have set i den sidste halve Snes Aar, men det turde dog vist være meget tvivlsomt, om det holder Stit; thi vi kunne vel alle være paa det rene med, at en vedvarende, stadig Voksen af København kan vel ikke vedblive i det uendelige. Kunde man forudsætte, at København blev ved at vokse, og at Belstanden vedblev at holde Strid med Befolkningens Forøgelse, indrømmer jeg, at der er stor Sandsynlighed for, at Trafikken paa Københavns Banegaard vilde vokse i samme Forhold; men jeg hører til dem, der ikke tro paa Muligheden af, at København i 100 Aar til kan vedblive at vokse paa samme Maade som i det indværende Aarhundrede; jeg kan ikke let tænke mig, at det nogen Sinde kunde komme til, at Danmark havde en Hovedstad med mellem 1 og 2 Millioner Mennesker, og lige saa lidt kan jeg tænke mig, hvad disse Mennesker egentlig skulde leve af. Vi kunne vel nok alle være enige om, at Erhvervs- og Formueforholdene i København allerede nu lade en Del tilbage at ønske. Vel vokser København i Størrelse og Beboerne i Antal, men om Belstanden holder Strid med Befolkningens Tiltagning, anser jeg for i høj Grad tvivlsomt, og man maa endelig ikke glemme, at en stor Del af Erhvervsvirksomheden i København i Døbliffet er baseret paa dens Udvidelse, idet en stor Del af Befolkningen i København ikke har andet at leve af end at bygge Huse, og det gælder om et saa stort Antal, at naar det blev talt, vilde man blive forbavset. Naar det en skønne Dag siger stop, naar det Tidspunkt kommer, da Københavns Udvidelse hører op, fristes jeg til at sige, at der vil fremkomme en ret betydelig Kalamitet med Hensyn til de mange Mennesker, hvis Brød erhverves netop ved Københavns stadige Udvidelse. Jeg tror derfor, at man ikke alt for sikkert og bestemt skal regne paa, at København bliver ved at vokse og Særbanetrafikken som Følge deraf ogsaa. Ganske vist vil jeg haabe, at Befolkningen maatte nok endnu kan tiltage noget, og muligt er det, at de ny Kommunikationsmidler og navnlig Frihavnsanlægget kunne tilføre Byen og ogsaa Særbanen nogen Trafik; men jeg maa tilstaa, at der er liden Sand-

synlighed for, at Frihavnsanlægget vil tilføre Særbanen en meget forøget Trafik; det vil blive søværts til og fra for den allervæsentligste Del. Om man end tager alle de Momenter med i Betragtning, saa forekommer det mig dog som sagt, at en Udvidelse til det femdobbelte paa en Gang er, hvad man med et mildt Udtryk kan kalde flot. Paa den anden Side, hvad angaar den for Centralstationen valgte Plads, saa skal jeg straks indrømme, at naar man vil have en Banegaard paa ca. 150 Tønder Land, er der, saa vidt jeg kan se, ingen anden Mulighed, naar man ikke vil gaa alt for urimelig langt bort, end at lægge den, hvor det er foreslaaet. Men for at opnaa, hvad man anser for et væsentligt Gode, nemlig denne mærkværdig kunstige Forbindelse ved en forsjænkent Bane gennem Boulevarden — anden Grund kan jeg i alt Fald ikke se til den urimelige Foranstaltning at lægge Sporet i Kvotaen 2,5 — af Hensyn til det gode, som man tror at erhverve ved den indenbys Forbindelse med Østerbro, er man gaaet til en forsjænkent Station. Jeg ved godt, at man tillige har haft for Øje paa en nem Maade at komme under Besterbrogade; men om det, der opnaas, nogenlunde opvejer de betydelige Ulemper, som den forsjænkente Station fremkalder, er jeg meget i Tvivl om. Allerede det at lægge en stor Centralbanegaard med en Hovedbygning til henved 3 Mill. Kroner 2½ Fod over dagligt Bunde, det er indlysende, at det lige straks og daglig medfører en meget betydelig Udgift til kunstig Vandlænsning af hele det forsjænkente Areal. Men det medfører tillige, som det fremgaar af Lovforslagets Motiver, at de vældige Alokalanlæg, som i de senere Aar af Københavns og Frederiksberg Kommuner ere førte ud i Kallebodstrand, ligeledes skulle løstes ved Kunst. En anden Ulempe, som straks falder i Øjnene, og som ingen kan være blind for, der kender lidt til, hvad Sne er for Særbanedriften, er Sneen paa Stationen. Naar de Herrer ville se paa Planen, saa je de, at Stationen ligger aldeles fortrinlig for, at Sneen, naar Havnen er tilfrosset, kan stryge lige ind over Havnen tværs over Særbanen. Hvorledes det vil gaa at ligge i et forsjænkent Spor med en Kvota af 2,5, ved jeg ikke; jeg vilde nødig være den, der skulde dirigere Driften i saa Henseende. Dertil kommer endnu en Mærkelighed, som jeg knap tror, man ser Mage til noget andet Sted i Verden, det er en Stigning af 1:400 midt paa selve Særbanegaarden. Der er den Mærkelighed, at medens Personbanegaarden